

Ei mino wõta, ei mino daka,

Bea mul wäga walutab.

Uiinu, uiinu, uni ei tule

illja härna huude alla.

Kaata, pealt tuleb sinu wend,

Doob'full' guus siidi quude;

Ei mino wõta, ei mino daka,

Bea mul ikko walutab!

Uiinu, uiinu, uni ei tule

illja härna huude alla.

Kaata, pealt tuleb sinu beigmes

Doob'full' guus gulle sõrmutsit.

Kõed mino wõtan, neid mino dakan

Bea mul änam ei waluta!

Rahwa ütelysed ja kanoõsonad.

Kõnda, quida meis naabis rakk-
wal sakistastel ja kinelastel, nühalgi
qui se mullu tullaw on, emadifiarali-
sed kõneqäänud, wõi rakkwa ütelysed

ja wanadõsonad on, on qaa meid wõit-

fel Eesti rakkwal ning wäki arited

Eesti qeelu, emad mittmesugufid tä-

ns-gäänud, gellega emad mittmesu-

gust rannõmist, nüqui imedelemist

juurekhanõmist, gaasõundõmist,

aiatomist ja qaa hiltamist emad if-

aralised kõneqäänudega wäime wal-

dadad. Se on meis Eesti qeelu rikkus

mis seia teised emad arited gellega

ikko änam ja änam farnasab.

Seia juure tulewad qaa wanadõsonad

arwata. - Olgu näitõfeks, ehkõ qis

mõned qaunis qaledad: ¹ Oh ja gullab.

² Ah mi galliko! ³ Kõl qis! -

⁴ Seia faab qak qäaga lidada! -

⁵ Oia aga alt ära! ⁶ Kagu qaw!

ehkõ: Oh ja wäätiko. ⁷ Ellärg, nagu

qofõ. ⁸ Oh ja gannarakt, ei ei em-

ma all quüwa. ⁹ ehkõ: Jafõ, et ja